«І чужому научайтесь, й свого не цурайтесь»"

Ці слова належать українському генію Т. Шевченку. Усе своє життя присвятив поет на те, щоб відродити в серцях українців любов до рідної землі. Але Кобзар навчав і чужого не цуратися. Якщо подумати, то це дуже справеддиво. Звичайно, не треба кидатися у крайності бути патріотом і ненавидіти все іноземне, або навпаки. Розумна людина буде брати від світу все прекрасне і корисне, не зраджуючи свого рідного. Треба починати з вивчення того, що є близьким тобі, рідним що увійшло в тебе з кров'ю твого народу. Українська мова, література, історія — усе це те, що повинна знати кожна людина нашої країни. Якщо ж вона буде цінувати своє рідне,то зуміє по-справжньому гідно відноситися й до інших культур, мов, до інших народів.

«І чужому научайтесь, й свого не цурайтесь» — ці слова Т. Шевченко написав у той страшний час, коли українці відхрещувалися від свого роду, калічили рідну мову. Зрештою ставали просто прислужниками інших народів. Саме тому наша культура та література не могла розвиватися повною мірою. Тому зараз дуже важливо пам'ятати слова Великого Кобзаря, бо ця проблема виникла зі всією гостротою і в наше час, коли багато людей звертають свої погляди у бік інших країн, інших культур. Не помічають, що у них є своя, рідна, до того ж по-своєму унікальна — українська культура.